

PARITTA

SELF PROTECTION & SELF PROSPERITY

MAKE IT YOURSELF

Sinhala translation

by

Ven Madihe Paññāsīha Mahānāyaka Thera

English translation and Intro.

by

Bhikkhu Dhammavihārī

TABLE OF CONTENTS

[PROLOGUE](#)

[INTRODUCTION](#)

[Mahamangala Sutta: The Great Collection of Success-Generators](#)

[Ratana Sutta: The Collection of Jewels](#)

[Metta Sutta: Collection on the Development of Loving Kindness](#)

PROLOGUE

These written words about Buddhism which follow are meant for those who wish to take serious note about themselves and wish to correct their modes of living, if discovered to be out of alignment. **You alone preside over your life. Who else could do that ?** [*Attā hi attano nātho ko hi nātho paro siyā*]. On the basis of this maxim, the Buddhists are called upon to view their success and failure in life, their affluence and poverty, their joys and sorrows, all as products of their own doings and misdoings. Their correction therefore lies in one's own hands. *Taman hisaṭa tama ata maya sevanella* goes the saying in Sinhala. **Your hands alone will ward off the sun's rays from falling on your head.**

Common places of prayer and supplication, springing up like mushrooms all over the island, promising to meet demands of anybody from any faith, particularly in times of deaths and disasters, in loss and grief, and to have requests fulfilled through intermediary processes completely unmindful of religious loyalties, are undoubtedly freak phenomena of recent times. In any correct assessment of their role in society, they have to be relentlessly rejected as being neither fish nor fowl. They get reduced to nothing more than strategies of the market place, exploiting gullibility and selling unwanted goods at any low price. Like masked wrestlers in the ring, they need to be unmasked and exposed.

In presenting this miniature collection of three *parittas*, Mangala, Ratana and Metta [*tun sūtraya*] in Pali text and in English translation, it is our endeavour to make clear that much of the good out of the *parittas* that one expects in situations of stress and strain would come to the reciter **primarily through his acceptance of the teachings of the *parittas* as wholesome and effective, and his willingness to correct the mistakes in his own life style and to make the necessary adjustments to be in conformity with the Buddha word.** Learn to integrate *parittas* to be part of your spiritual growth.

Even to young children of ten or fifteen years of age the Pali texts should offer no problem. If only the adults, i.e. those like parents or other family members near enough to them, would correctly and adequately instruct them with regard to their meaning, they would and could endeavour to soon associate the Sinhala [or English, whichever the children know better] meaning with the Pali word. But are our adults, well and truly, competent to do this ? Teach these concepts, not the Pali words, to your children and see them grow up within your perimeter.

Teach them concepts like *Natthi me saraṇaṃ aññaṃ Buddho me saraṇaṃ varaṃ* : **I have no other refuge to go to. The Buddha is my safe and gracious refuge.** If you really know what you say, the younger cannot really miss it. When you talk about the Dhamma tell them about *sandiṭṭhiko akāliko*, i.e. the good results of the Dhamma, of its concepts like love [*mettā*] and charity [*dāna*] which are to be experienced here and now, without having to seek the help of some other to gather its harvest after death. Dhamma enriches and ennobles life in the human community. A hungry mouth fed and a loving word uttered, are all aspects of the living Dhamma. Show them its validity through the convincing example you set. That's the only way to reach them. Otherwise we would be enacting the same old drama like the seven born-blind men trying to speak of the shape of an elephant.

Desiring, and hopefully anticipating such results, we offer this collection of *parittas*, together with their English translation, requiring that they be constantly studied in their letter and the spirit, both by the parents and the children in the home. This alone would build up the necessary self-confidence and the true spirit of self-reliance. One must discover this to be considerably good home-work in any cultural milieu and the family must find the time to do them. The results would be astonishing and astounding. We do sincerely wish you success.

[Table of Contents](#)

INTRODUCTION

PARITTA or PIRIT = BUDDHIST CHANTS

[FOR SECURITY + PROTECTION + PROSPERITY + WELL BEING]

Humans in their day-to-day life are invariably exposed to a great deal of insecurity, to a threatening amount of it from diverse sources. The world we live in, whether created by anyone [the Buddhists do not subscribe to this idea], or evolved by itself into its present status, are too full of disasters from its natural elements. The earthquakes of Japan, India or California, volcanic eruptions of Vesuvius or anywhere else, devastating floods of the Ganges in Bangladesh or Mississippi in the U.S.A. , or the cyclones in the Pacific or the Atlantic are threatening enough to make humans appear like helpless children. But the Buddhists are taught to view them as elemental disturbances and as part of the very structure of the universe.

Our own human bodies, over the possession of which we are overwhelmingly proud, hold out a very wide range of threats. Most of us are not sufficiently conscious of the fragility of our human bodies [*pabhaṅguram*]. In a world of much advanced technology and incredibly fast moving objects like machines, motor vehicles and aircraft, human bodies which come too near them or are carried within them run the risk of being smashed on severe impact. Air-bags in automobiles which have now become a compulsory item in the manufacture of motor cars and crash-helmets for riders [including turbaned Sikhs] on countless models of motor bicycles are very naturally the outcome of a realization of this risk to fragile human bodies.

Today, the lack of smoothness in human relations, between individuals, nations and more recently even between ethnic groups everywhere has contributed to our witnessing brutal incidents of human massacres of defenseless men, women and children all over the world. Arrogant claims of political superiority, racial and ethnic supremacy are the total contributors to these, almost in all the continents of the world, whether they are graded as developed or less developed. These are areas in which the world owes it as a duty to provide to its people protection from aggressors and terrorists. Threats coming from these sources are far more unpredictable than the elemental ones where considerable research carried out internationally helps to avert disasters. This is why and where Buddhism fundamentally expects everyone to develop loving kindness or *mettā* [Skt. *maitrī*] to every other person, without any notions of difference or discrimination [*mettaṅ ca sabba-lokasmīṃ mānasam bhāvaye aparimāṇam* -- Metta Sutta or Karaniya Metta Sutta. Suttanipata vv. 143 - 152].

As for prosperity and well-being for humans, i.e. being prosperous, healthy and contented, this again is something which is very much in the hands of people themselves. People have to be wise and virtuous, energetic and enterprising. The Mangala Sutta [Suttanipata pp. 46 - 7] is virtually a complete prescription towards the achievement of this goal [*Etādisāni katvāna sabbattha-m-aparājītā sabbattha sothiṃ gacchanti* = If all these items are put into perfect practice, one shall never suffer failure or frustration. One shall always be blessed and blissful. loc. cit.]. This sutta is a complete manual for building up a successful and stable life, without any need for supplication to a power besides oneself. It provides for a many tiered religio-cultural build-up by man for man.

Thus out of the three suttas or *tun sūtraya* which constitute the major corpus of the Paritta Recital, Mangala and Metta which we have discussed so far, far from being benedictory or invocatory in themselves, are prescriptive in character in that they lay down, with meticulous care, all details as to how a Buddhist should build up his social and religious stature so that he may keep his head up while those around are falling [*sabbattha-m-aparājītā*]. The Mangala Sutta spells this out in detail. It provides for a tremendous socio-cultural uplift.

The Metta Sutta, on the other hand, is religio-ethical in that it builds up one's personal character with a very high spiritual quality, i.e. if only one were to diligently practice and live up to the ideals prescribed therein. One who does so becomes indescribably successful firstly in his social life here. It is borne out by the presence of such adjectives with a prescriptive tone and emphasis like being 'efficient' [*sakko*], 'honest and upright' [*ujū ca sūjū ca*], 'courteous and polite in speech' [*suvaaco*], 'gentle' [*mudu*], and 'humble' [*anatimānī*]. At the same time, it also guarantees complete spiritual success for oneself in this very life. Such a one, it is said, will not come to lie in a mother's womb, literally [*na hi jātu gabbha-seyyam puna ' r 'etī ti*], i.e. be born in *saṃsāra* any more. Our idea that this phrase implies the termination of life in *saṃsāra* is supported by a similar usage in the Dhaniya Sutta [Sn.v. 29] where the Buddha says of himself as follows: *Nāham puna upesam gabbha-seyyam* .

We shall now endeavour to show through further scanning that the third of this triad, namely the Ratana Sutta uniquely stands out as our primary *paritta* or benedictory and invocatory chant. It uses the phrase ' May there be success and well-being by virtue of this truth ' [*etena saccena suvatthi hotu*] 3 times in the name of the Buddha, twice in the name of the Dhamma and 7 times in the name of the Sangha. It not only has a very valid basis on which to legitimize such a claim but also its phraseology *etena saccena suvatthi hotu*, in its very structure, indicates this. It fixes upon the *Ratanattaya* or the Holy Triple Gem as the basis for all invocations for personal well-being or *svasti* [Pali : *sotthi* or *suvatthi*]. It eulogizes and fixes upon the greatness and uniqueness of the Buddha, Dhamma and the Sangha, and on the strength of that invokes happiness and well-being on the supplicant [*Idam ' pi buddhe...dhamme...saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ etena saccena suvatthi hotu.*]. This kind of esteemed trust in the *tisaraṇa* is accorded a very high position in the Buddhist scheme of salvation as is clear from the Dhammapada [vv.190 - 92] which refer to it as a *sine qua non* of Buddhist spiritual build up [*Yo ca buddhañ ca dhammañ ca saṅghañ ca saraṇaṃ gato... etaṃ saraṇaṃ āgamma sabba-dukkhā pamuccati*].

It is such understanding with a depth of conviction which builds into oneself such self-confidence to withstand all assaults which come in life, physical and mental, coming both from within and without. It is not enough hearing from others, a chanting monk or a taped cassette, say that ' Nothing anywhere, in any world, equals the Buddha in his greatness ' [*Yaṃ kiñ ci vittaṃ idha vā huraṃ vā Saggesu vā yaṃ ratanaṃ paṇītaṃ Na no samaṃ atthi tathāgatena*], but also feel it so within himself and breathe it out with his whole being to acquire that vitally essential built-in **self-power**. It equally applies to the Dhamma and the Sangha. As the Sutta eulogizes the Dhamma, feel within yourself the vibrancy of *Khayaṃ virāgaṃ amataṃ paṇītaṃ Yadajjhagā Sakyamunī samāhito* [= that state of complete extinction and total detachment which the Buddha himself attained through his composure]. While the Sutta eulogizes the Buddha with three verses and uses two only for the Dhamma, it allocates seven verses for the eulogy of the Sangha. To the Buddhist, there could not be even a shadow [or *avatār*] of a fourth, human or divine, which he could eulogize. Entertaining such thoughts of worshipful objects outside the *Sāsana* is said to reduce such a person to the level of a religious outcast or *upāsaka-caṇḍāla*, literally a pariah [...*ito ca bahiddhā dakkhiṇeyyaṃ gavesati tattha ca pubbākāraṃ karoti...samannāgato upāsako upāsaka-caṇḍālo ca hoti upāsaka-malañ ca upāsaka-patikiṭṭho ca*. A.11.206]

We wish to give serious consideration to this. We have gained the conviction that Sangha constitutes the true discipleship in Buddhism. This is not to deny that many have gained higher reaches of spiritual uplift while being in the household. But undoubtedly it is not, in our opinion, the best nursery for spiritual germination or growth. *Pabbajjā* truly epitomizes renunciation or *nekkhamma*. The Muni Sutta [Sn. vv. 207- 221] emphatically winds up saying that the lay disciple shall never equal or catch up with the monk who lonely meditates in the forest [*Evam gihī nānukaroti bhikkhuno Munino vivittassa vanamhi jhāyato* . Sn. v. 221]. Therefore we feel that the Ratana Sutta is making a definite bid, even within its invocatory structure as a *paritta*, to present with clarity the perfect would-be-arahant monastic model which all Buddhists should sincerely endeavour to emulate.

It is the personal possession of such understanding and the conviction gained thereby to live that way that insulates and safeguards the possessor from all harm. The statement that *dhamma* guards and protects him who lives by it [*dammo have rakkhati dhammacāriṃ*] is born out of this stand. Familiarity with *parittas* and their use in this way should serve as an ever active stabilizer in our lives.

Thus we feel that the regular chanting of these *parittas*, i. e. the three suttas or the *tun sūtraya* as they are popularly called [Mangala, Ratana and Metta], could be used as a marvellous booster for the enhancement of peace and prosperity in the lives of people. The generative power for such a positive turn in one's life is already seen to be contained in the Mangala Sutta in its thirty-eight items of *maṅgala* or blissful character traits [like *gāraṇa* = respectfulness or *nivāta* = gentleness of demeanour] and dignified patterns of behaviour [like *mātā-pitu-upaṭṭhānaṃ* = respectful attendance on one's parents or *putta-dārassa saṅgaho* = diligent care of one's wife and children] which bolster the morale of family life and contribute to mutual build up of happiness in the home.

A family get-together [or even a joint inter-familial one] to chant these in collective unison in their homes could have a magical impact on any set of people who have even a modicum of religiousness or spirituality in them. Of course, the reciters must know what they are saying. They must be tutored in that. [We are in fact writing this little booklet of translation with an introduction to serve that purpose. It is for repeated reading and study. The chant of the *parittas* in Pali, in a taped cassette, would perhaps soon follow.]. The benedictory power of all these *parittas* lie, we believe, more in the awareness and appreciation of their contents, and in the willingness of both the reciters and the listeners to be totally identified with the spirit of their contents. [The recital and the reciters in themselves would and should take a much less important place.]. There should be minimum ritual in these. The *parittas* are not *mantras* like the *Gāyatrī* in the Vedic texts. Nor should the reciters be looked upon like the Vedic priests of the category of *Hotru* or *Adhvaryu* [men with a magical potency in them].

We hold the view that it is not a day too early for the lay communities to rise to the occasion and make delightful domestic ceremonies out of these Paritta recitals like the *Gārhya-patya* of the Vedic Aryans. We say delightful as we visualize the coherence which such activity could bring about within the membership of the family, the family in its much-desired extended version, including within its fold the in-laws and the grand- parents on both sides of one's parents - the mother and the father. They could make regular monthly religious functions of these in their homes, at least on the new moon days [active religious participation, if ever at all, now being mainly confined to the full moon days].

If one proceeds on these lines and restructures most of the religious activities more meaningfully, one would undoubtedly see a new wholesomeness emerging in the Buddhist communities. But unfortunately priest-manipulated ceremonies in worship and prayer have already put the lay community into an idle position of sitting back and listening only. They have been robbed of their initiative, without anybody ever realizing this, with more and more *pūjās* being performed on their behalf , and of course by *pūjaka* monks who unwittingly though have elevated themselves to the position of mediators between gods and men. Talismans with over-estimated claims and products of over-elaborated chants with divine mediations do regularly reach our public via regular advertising media. These do indeed stupefy a vast segment of our credulous people and keep them deep frozen away from and beyond any meaningful activity which could be reckoned as religiously or socially beneficial to any one.

[Table of Contents](#)

Maṅgalasuttaṃ

මංගල සූත්‍රය

Mahamangala Sutta:

The Great Collection of Success-Generators

[The text translated here is from the Suttanipata-PTS-p46-7]

Evaṃ me suttaṃ: ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Atha kho aññatarā devatā abhikkantāya rattiyā abhikkantavaṇṇā kevalakappaṃ jetavanaṃ obhāsetvā yena bhagavā tenupasaṅkami. Upasaṅkamitvā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Ekamantaṃ ṭhitā kho sā devatā bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsi.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙකිනි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහු ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වෙසෙන සේක. එකල්හි එක්තරා දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් පෙරයම ඉක්ම ගිය රාත්‍රියෙහි ඉතා සිත්කලු ගරීර වර්ණ ඇත්තේ මුළු ජේතවනාරාමය හැම ලෙසින් බලුවවා යම් තැනෙක් හි බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටි සේක් ද, එතනට ප්‍රදාමයේ ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පසෙක සිටියේ ය. එකත් පසෙක සිටියා වූ ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවකින් මෙසේ සැලකලේ ය. (මෙය ප්‍රථම සංගායානාවේ දී අතද හිමියන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද කොටසයි.)

Thus have I heard. Once upon a time the Exalted One was dwelling in Sravasti at Jeta's Grove, in the monastery built by Anathapindika. On that occasion, when the night had far advanced, a deity of exceeding radiance, arrived in the presence of the Exalted One , illumining the Jeta's Grove in its entirety. On arrival there, the deity made an obeisance to the Exalted One and stood on one side. Thus standing on one side, the deity addressed the Exalted One in a verse.

1. Bahū devā manussā ca maṅgalānī acintayum
ākaṅkhamānā sotthānaṃ brūhi maṅgalamuttamaṃ.

1. යහපත කැමැති වන්නාවූ බොහෝ දෙවියෝත් මිනිස්සුන් මංගල නම් කවරේ දැ යි සිතූහ. ඒ උතුම් මංගල වදාලත්තේ මැනවි. මෙය දිව්‍ය සුත්‍රයාගේ ආයාචනයයි. (මෙතැන් සිට බුද්ධ දේශනාවයි.)

Many gods and men did contemplate upon
As to what blissful things in life or success-generators are.
Wishing for their own total well-being, they did think so.
Tell us, O Lord, what the highest of these are.

2. Asevanā ca bālānaṃ paṇḍitānañ ca sevanā
pūjā ca pūjanīyānaṃ etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

2. (1) අඥාන අසන්සුරුෂයන් සේවනය නොකිරීමත්, (2) පණ්ඩිත සන්සුරුෂයන් සේවනය කිරීමත්, (3) පිදිය සුන්නන් පිදීමත් යන මේ තුන උතුම් මගුල් ය. (මෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ මංගල යන්නෙන් අදහස් කෙළේ දෙලොව දියුණුව සලසන කරුණු ය)

Keeping away from unwise and unwholesome friends,
And seeking the company only of those who are wise,
Giving honour and service to those that are worthy recipients
These rank among the highest success-generators.

3. Patirūpadesavāso ca pubbe ca katapuññatā
attasammāpaṇidhi ca etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

3. (4) සුදුසු දේශයෙක වසීම ද, (5) පෙර කරන ලද පින් අහැනි බව ද, (6) සිත මනා කොට පිහිටුවීම ද යන තුන ද උතුම් මගුල් ය.

Living in an appropriate area of residence,
With a record of good living in one's own past,
And with perfect mastery over one's own self --
These rank among the highest success-generators.

4. Bāhusaccañ ca sippañ ca vinayo ca susikkhito
subhāsītā ca yā vācā etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

4. (7) බහුගුණ භාවය නම් වූ උගත්කම ද, (8) නිවැරදි ශිල්ප දැණුම ද, (9) යහපත් හික්මීම ද, (10) සුභාෂිත වචන ද යන මේ සතර ද උතුම් මගුල් ය.

Vastness of learning and erudition, together with skills,
And perfect discipline in conduct,
And delightful propriety of speech --
These rank among the highest success-generators.

5. Mātāpituupatṭhānaṃ puttadārassa saṅgaho
anākulā ca kammantā etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

5. (11) මවට උපස්ථාන කිරීම ද, (12) පියාට උපස්ථාන කිරීම ද, (13) අඹු දරුවන්ට සංග්‍රහ කිරීම ද (14) නිරවුල් කර්මාන්ත ද යන මේ සතර ද උතුම් මගුල් ය.

Gentle care of one's mother and father,
And dutiful maintenance of one's wife and child,
Propriety and decorum in one's activities --
These rank among the highest success-generators.

6. Dānañ ca dhammacariyā ca ñātakānañ ca saṅgaho
anavajjāni kammāni etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

6. (15) දන් දීම (16) දාන කුලලී ධර්මයන්හි හැසිරීම ද, (17) නැයනට සංග්‍රහ කිරීම ද, (18) නිවැරදි ක්‍රියා ද යන මේ සතර ද උතුම් මගුල් ය.

Generosity and righteous living,
And courteous care of one's own kith and kin,
Blameless in one's own conduct --
These rank among the highest success-generators.

7. Arati virati pāpā majjapānā ca saññamo
appamādo ca dhammesu etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

7. (19) පාපයෙන් ඇත් වීම - වැළකීම ද, (20) මත් පැන් බීමෙන් දුරු වීම ද, (21) කුලලී ධර්මයන්හි අප්‍රමාදය ද යන මේ තුන ද උතුම් මගුල් ය.

Restraint and departure from evil ways,
Abstinence from intoxicants and all drugs too,
Diligently active in the pursuit of goodness --
These rank among the highest success-generators.

8. Gāravo ca nivāto ca santuṭṭhi ca kataññutā
kālena dhammasavaṇaṃ etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

8. (22) ගරු කිරීම ද, (23) යටත් පැවැත්ම ඇති බව ද, (24) සතුට ද, (25) කෙලෙහි ගුණ දන්නා බව ද, (26) සුදුසු කාලයෙහි බණ ඇසීම ද යන මේ පස ද උතුම් මගුල් ය.

Respectful and gentle in one's behaviour,
Contentment and a profound sense of gratitude,
Regular listening to the *dhamma* --
These rank among the highest success-generators.

9. Khanṭi ca sovacassatā samaṇānañ ca dassanaṃ
kālena dhammasākacchā etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

9.(27) ඉවැසීම ද, (28) කිතරු බව ද, (29) ශ්‍රමණයන් දැකීම ද, (30) සුදුසු කල දර්ම සාකච්ඡා කිරීම ද, යන හතර ද උතුම් මගුල් ය.

Forbearance and pleasantness of speech,
Meeting one's religious clergy,
Regular discussions on the *dhamma* --
These rank among the highest success-generators.

10. Tapo ca brahmacariyañ ca ariyasaccānadassanaṃ
nibbāṇasacchikiriyā ca etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

10. (31) තපස ද, (32) ශ්‍රේෂ්ඨ හැසිරීම ද, (33) ආර්ය සත්‍යයන් නුවණැසින් දැකීම ද, (34) නිවන් අවබෝධ කිරීම ද යන සතර උතුම් මගුල් ය.

Religious austerity and celibate living,
Realization of the Noble Truths,
Attainment of the goal of Nibbāna --
These rank among the highest success-generators.

11. Putṭhassa lokadhammehi cittaṃ yassa na kampati
asokaṃ virajaṃ khemaṃ etaṃ maṅgalamuttamaṃ.

11. (35) අප්‍රකාශයෙන් මධ්‍ය ලද්දා වූ යමකුගේ සිත එසින් කම්පා නොවේ ද (36) ශෝක රහිත ද (37) කෙළෙස් දූවිලි රහිත ද (38) ෂේම - (හය රහිත) ද යන මේ සතර ද උතුම් මගුල් ය.

When battered by the realities of the world,
If one's mind never tends to tremble,
And it stays secure, griefless and stainless --
These rank among the highest success-generators.

12. Etādisāni katvāna sabbattha m-aparājitā
sabbattha sotthiṃ gacchanti taṃ tesaṃ maṅgalamuttamaṃ'ti.

12. මෙකඳු මංගලයන් කොට සියලු නැන්හි ක්ලෙශයනට නො පැරද සියලු නන්හි සැපනට යෙහි. ඔවුනට ඒ අටතිස් කරුණු ම උන්නම මංගල ය.

Having successfully accomplished all these,
Undefeated they are everywhere.
Success and serenity, they achieve everywhere --
This is their highest achievement of success.

Sn. vv. 258 - 269

[Table of Contents](#)

Ratanasuttaṃ

රතන සූත්‍රය

Ratana Sutta : The Collection of Jewels

[The text translated Suttanipata-PTS p 39-42]

1. Yānīdha bhūtāni samāgatāni
bhummāni vā yani va antaḷikkhe
sabbeva bhūtā sumanā bhavantu
atho'pi sakkacca suṇantu bhāsitaṃ.

1. හුමියෙහි වූ හෝ අභයෙහි වූ හෝ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙහි රැස්ව සිටිත් ද ඒ අමනුෂ්‍යයෝ හැමදෙනාම සතුටු සිත් ඇත්තෝ වෙත්වා! නැවත මාගේ නෙළුල් සකසා අසන්නවා!

Whatever beings are gathered together here,
Of the land below or of the skies above,
May they all be thoroughly pleased in mind,
And listen respectfully to what is being uttered now.

2. Tasmā hi būtā nisāmetha sabbe
mettaṃ karotha mānusiya pajāya
divā ca ratto ca haranti ye baliṃ
tasmā hi ne rakkhatha appamattā.

2. ඒ නිසා සියලු මනුෂ්‍යයෙහි, මාගේ දෙසුම අසවූ. මනුෂ්‍යය සමූහයා කෙරෙහි මෙෙත්‍රි කරවූ. යම් මනුෂ්‍යය කෙනෙක් ඔබට රැ දවල් දෙකේ පූජා පවත්වන් ද, ඒ හෙයින් ම ඔවුන් නොපමාව ආරෂා කරවූ.

May all those beings therefore be attentive. Let them develop loving kindness towards the human progeny. They that bring them offerings by day and by night, Let the extra-terrestrial beings diligently keep watch over them.

3. Yam kiñ ci vittam idha vā huram vā
saggesu vā yam ratanam pañitam
na no samam atthi tathāgatena
idam ' pi buddhe ratanam pañitam
etena saccena suvatthi hotu.

3. මෙලොව හෝ වෙන යම් ලොවක හෝ යම් වස්තුවක් ඇද්ද, දෙව්ලොව හෝ යම් උතුම් රත්නයක් ඇද්ද ඒ කොතැනක වත් නවාගත රත්නය හා සම වූවෙක් නැත්තේ ය. මෙය ද බුදුන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ප්‍රණීත වූ උත්තම රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

Whatever thing of value there be here or elsewhere,
Or in the heavenly worlds whatever delightful treasure be.
There's nothing that matches with the Buddha, the Thus-Gone One.
This is a point of great merit in the Buddha.
May there be bliss by virtue of this truth.

4. Khayam virāgam amatam pañitam
yadajjhagā sakyamunī samāhito
na tena dhammena samatthi kiñ ci
idam ' pi dhamme ratanam pañitam
etena saccena suvatthi hoti.

4. ශාක්‍ය ගෝත්‍රයෙහි වූ මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ ආර්ය මාර්ග සමාධියෙන් සමාහිත වූ සේක් 'බය - විරාග - අමත - පණිත' යන ගුණයන්ගෙන් යුක්ත නිර්වාණයක් ප්‍රකාශ කළ සේක් ද, ඒ නිර්වාණධර්මය හා සම වූ අන් කිසිවක් නැත. මෙය ද ධර්මය කෙරෙහි ඇති උසස් රත්න භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

That termination, that detachment, that blissful deathlessness
Which the Sakyān Sage in his self-composure did attain.
There's nothing that equals that *dhamma*.
This is a point of great merit in the Dhamma.
May there be bliss by virtue of this truth.

5. Yambuddhasetṭho parivaṇṇayi sucim
samādhim-ānantarikaññam-āhu
samādhinā tena samo na vijjati
idam ' pi dhamme ratanam pañitam
etena saccena suvatthi hotu.

5. බුදුරජාණන් වහන්සේ යම් පිරිසිදු ආර්ය මාර්ගයක ගුණ වර්ණනා කළ සේක් ද, යම් ආර්ය මාර්ගයක් කල් නොයවා විපාක දෙන බැවින් 'ආනන්තරික සමාධි යැ' යි ප්‍රකාශ කළ සේක් ද, ඒ මාර්ග සමාධිය හා සම වූ අන් සමාධියක් නැත. මෙය ද ධර්මය කෙරෙහි ඇති ශ්‍රේෂ්ඨ භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

That state of tranquillity which the Buddha Supreme hailed
As being pure and uninterrupted in its fruition,
There is none to equal that state.
This is a point of great merit in the Dhamma.
May there be bliss by virtue of this truth.

6. Ye puggalā aṭṭha satam pasatthā
 cattāri etāni yugāni honti
 te dakkhiṇeyyā sugatassa sāvakā
 etesu dinnāni mahapphalāni.
 idam ' pi saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ
 etena saccena suvatthi hotu.

6. යම් පුද්ගලයෝ අටදෙනෙක් සත් පුරුෂයන් විසින් ප්‍රශංසා කරන ලද්දාහු ද, ඔවුහු සුගල වශයෙන් සතර දෙනෙක් වෙති. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක වූ ඒ ආයෝගිකයෝ දම්නාවට සුදුස්සෝ වෙති. මේ උතුමන් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත්වල වෙයි. මෙය ද ආයෝ සංඝා කෙරෙහි ඇති උසස් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සන්තට සෙත් ම වේවා.

Those eight persons who have been praised by the virtuous,
 They constitute four pairs.
 Those disciples of the Well - Gone One
 Are worthy of honour and offerings.
 Gifts made unto them bear bounteous fruit.
 This is a point of great merit in the Sangha.
 May there be bliss by virtue of this.

7. Ye suppayuttā manasā daḷhena
 nikkāmino gotamasāsanamhi
 te pattipattā amataṃ vigayha
 laddhā mudhā nibbutiṃ bhūñjamānā.
 idam ' pi saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ
 etena saccena suvatthi hotu.

7. යම් රහත් කෙනෙක් මේ ගෞතම බුද්ධ ශාසනයෙහි දැඩි සිතින් යෙදුණාහු ද, කෙලෙසුන්ගෙන් නික්මුණාහු ද, ඒ රහත්හු අමෘත සංඛ්‍යාත නිර්වාණයට බැස ගෙන, උසස් ම සැනැසීම නම්වූ අර්හත් වල සුවය නොමිලයේ මැ ලැබ ඒ සමචන් සුව විඳිති. මෙය ද ආයෝ සංඝා කෙරෙහි ඇති උසස් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සන්තට සෙත් ම වේවා!

Those endowed with firmness of mind
 Are setting forth within the dispensation of Gotama.
 Having acquired immortality, they have reached their goal.
 Obtaining it free, they enjoy that cessation.
 This is a point of great merit in the Sangha.
 May there be bliss by virtue of this.

8. Yathindakhīlo paṭhaviṃ sito siyā
 catūbhi vātebhi asampakampiyo
 tathūpamaṃ sappurisaṃ vadāmi
 yo ariyasaccāni avecca passati.
 idam ' pi saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ
 etena saccena suvatthi hotu.

8. නගරද්වාරයෙහි පොළොව සාරා සිටුවන ලද ඉන්ද්‍ර බිලය සතර දිගින් හමන සුළගින් යම් සේ කම්පානොවේද, එසේ ම යමෙක් ආයෝසත්‍යයන් නුවණින් ඇති සැටි දකී ද, ඒ සත්පුරුෂයා ඉන්ද්‍රබිලයක් හා සමාන යයි කියමි. ආයෝ සංඝා කෙරෙහි ඇති මේ රත්න භාවය ද උතුම් වේ. මේ සත්‍ය බලයෙන් ද සියලු සන්තට සෙත් ම වේවා!

Like the Indra's Pole firmly planted in the ground
 Which the winds from the four quarters cannot assail.
 I hold the man of virtue to be like unto that,
 The one who penetratively sees the Noble Truths.
 This is a point of great merit in the Sangha.
 May there be bliss by virtue of this.

9. Ye ariyasaccāni vibhāvayanti
 gambhīrapaññena sudesitāni
 kiñcāpi te honti bhusappamattā
 na te bhavaṃ aṭṭhamaṃ ādiyanti
 idam ' pi saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ
 etena saccena suvatthi hotu.

9. යම් සෝවාන් කෙනෙක් ගැඹුරු නුවණක් ඇති බුදුන් වහන්සේ මනා කොට දෙසූ ධර්මය සිය නුවණින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දනිත් ද ඒ සෝවාන් සුද්ගලයෝ ඉදින් මේ හවනි:ගරණය පමා වූවන් අටවන ජාතියක් උන්පත්තියක් නො ගනිති. මෙය ආර්යී සංඝා කෙරෙහි ඇති උතුම් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

They who nurture the Noble Truths,
 Truths well expounded by him of Profound - Wisdom.
 They, even through delays great or small,
 Incur not an eighth birth in *samsāra*.
 This is a point of great merit in the Sangha.
 May there be bliss by virtue of this.

10. Sahāvassa dassanasampadāya
 tayassu dhammā jahitā bhavanti
 sakkāyadiṭṭhi vicikicchitañ ca
 sīlabbataṃ vāpi yadatthi kiñ ci
 catūhapāyehi ca vippamutto
 cha cābhiṭṭhānāni abhabbo kātum
 idam ' pi saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ
 etena saccena suvatthi hotu.

10. දර්ශනසම්ප්‍රදා යැයි කියන ලද සෝවාන් මාර්ගඥානය පහළ වීම හා සමග සක්කායදිට්ඨි, විචිකිච්ඡා හා යම්කිසි ශීල ව්‍රතයක් ඇද්ද, ඒ සියල්ල ම ප්‍රතිණ කරන ලද්දේ වේ. සතර අපායෙන් මිදුණු හේ සවැදැරුම් ඖදාරික පාපයන් තිරීමට නුසුදුසු වන්නේ ය. මෙය ද ආර්යී සංඝා කෙරෙහි ඇති උතුම් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

Together with his acquisition of correct vision,
 Three hindering factors get eliminated.
 Erroneous view of selfhood and sceptical doubt,
 Holding on to rituals and vows, and whatever else there be.
 Freed from the four states of degeneracy,
 Such a one is incapable of committing the six grave crimes.
 This is a point of great merit in the Sangha.
 May there be bliss by virtue of this. .

11. Kiñcāpi so kammaṃ karoti pāpakaṃ
 kāyena vācā uda cetasā vā
 abhabbo so tassa paṭicchādāya
 abhabbatā diṭṭhapadassa vuttā.
 idam ' pi saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ
 etena saccena suvatthi hotu.

11. ඒ සෝවාන් සුද්ගල තෙමේ කයින් හෝ වචනයෙන් හෝ ප්‍රමාද භාවයෙන් යම්කිසි පාපයක් කෙරේ ද, හේ එය සඟවන්නට නුසුදුසු වන්නේ ය. නිවන් දක්නා ලද සෝවාන් සුද්ගලයා එ බඳු සැඟවීම්වලට නුසුදුසු යැයි වදාරන ලද හෙයනි. මෙය ද ආර්යී සංඝා කෙරෙහි ඇති උතුම් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

Even though he commits an act of evil
 Through thought, word or deed,
 He is incapable of concealing it.
 For it has been declared impossible
 For one who has gained his vision.

This is a point of great merit in the Sangha.
May there be bliss by virtue of this.

12. Vanappagumbe yathā phūssitagge
gimhāṇamāse paṭhamasmim̃ gimhe
tathūpamaṃ dhammavaraṃ adesayī
nibbāṇagāmiṃ paramaṃ hitāya
idam ' pi buddhe ratanaṃ paṇītaṃ
etena saccena suvatthi hotu.

12. වන ලැහැබ ග්‍රීෂ්ම සෘතුවෙහි ප්‍රථම මාසයෙහි (බක්මස) මොනවට පිපුණු මලින් හෙබි මුදුන් ඇත්තේ යම් සේ ශෝභාවන් වේ ද, එසේ ස්කන්ධ, ධාතු, ආයතනාදි නානාවිධ පුෂ්පයෙන් පිරිපුන් තිවන් මගට පමුණුවන උතුම් පයඝීප්ති ධර්මය තිවන් පිණිස දෙසන ලදී. මෙය ද බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඇති උතුම් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

Like unto a bush in the jungle that's in full bloom,
In the hot month of early Summer,
Such a lovely *dhamma*, a *dhamma* leading to Nibbana,
Out of highest compassion did the Lord preach.
This is a point of great merit in the Buddha.
May there be bliss by virtue of this.

13. Varo varaññū varado varāharo
anuttaro dhammavaraṃ adesayī.
idam ' pi buddhe ratanaṃ paṇītaṃ
etena saccena suvatthi hotu.

13. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ද, උතුම් නිර්වාණය දන්නා වූ ද, උතුම් තිවන් සුව දෙන්නා වූ ද, උතුම් තිවන් මග ඵලවන්නාවූ ද, අනුන්තර වූ ධර්මය දේශනා කරන ලදී. මෙය බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඇති උතුම් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

The Buddha who is supremely noble,
As the knower, the giver and bringer of what's noble,
Unsurpassed as he is, preached this excellently noble *dhamma*.
This is a point of great merit in the Buddha.
May there be bliss by virtue of this.

14. Khīṇaṃ purāṇaṃ navaṃ natthi sambhavaṃ
virattacittā āyatike bhavasmiṃ.
te khīṇabījā aviruḥhicchanda
nibbanti dhīrā yathāyam padīpo.
idam ' pi saṅghe ratanaṃ paṇītaṃ
etena saccena suvatthi hotu.

14. යම් රහනන් වහන්සේ කෙනෙකුගේ පුරාණ කර්ම ගෙවුණේ වේ ද, අළුත් කර්මයන්ගේ හට ගැනීමක් නැද්ද, මතු භවයෙහි නො නොඇලුණු සිත් ඇත්තාහු ද, ඒ ක්ෂිණාශ්‍රවයෝ ගෙවුණු පුනරුත්පත්ති බීජ ඇත්තාහු ද, පුනර්භවයෙහි ඇල්මක් නැත්තාහු ඉධෙය්‍යයෙන් යුක්ත වූවාහු මේ පහන මෙන් නිවී යන්නතාහු ය. මෙය ද ආර්ය සංඝා කෙරෙහි ඇති උතුම් භාවයෙකි. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

The past has been worn out. There's no more new genesis.
They are with detached thoughts for a future birth.
Their seeds are totally destroyed.
Their wishes and longings will never sprout again.
These great wise men will completely pass away,
Like the blowing out of the flame of this lamp.
This is a point of great merit in the Sangha.
May there be bliss by virtue of this.

15. Yānīdha bhūtāni samāgatāni
bhum māni vā yāni va antaḷikkhe
tathāgataṃ deva-manussa-pūjitaṃ
buddhaṃ namassāma suvatthi hotu.

15. භූමියෙහි වූ හෝ අභයෙහි වූ හෝ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙහි රැස් ව සිටිත් ද, ඒ අපි හැම දෙනා ම දෙවි මිනිසුන් විසින් සුදන ලද නවාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ වැදීමු. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

Whatever beings are gathered together here,
Of the land below or of the skies above,
Let us pay homage to the Buddha,
The *Tathāgata* who is honoured by gods and men.
May there be success, security and prosperity.

16. Yānīdha bhūtāni samāgatāni
bhum māni vā yāni va antaḷikkhe
tathāgataṃ deva-manussa-pūjitaṃ
dhammaṃ namassāma suvatthi hotu.

16. භූමියෙහි වූ හෝ අභයෙහි වූ හෝ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් මෙහි රැස් වී සිටිත් ද, ඒ අපි හැම දෙනා ම දෙවි මිනිසුන් විසින් සුදන ලද නවලෝකෝත්තර ධර්මය වැදීමු. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

Whatever beings are gathered together here,
Of the land below or of the skies above,
Let us pay homage to the Dhamma,
The *Tathāgata* who is honoured by gods and men.
May there be success, security and prosperity.

17. Yānīdha bhūtāni samāgatāni
bhum māni vā yāni va antaḷikkhe
tathāgataṃ deva-manussa-pūjitaṃ
saṅghaṃ namassāma suvatthi hotu.

17. භූමියෙහි වූ හෝ අභයෙහි වූ හෝ යම් අමනුෂ්‍ය කෙනෙක් රැස් ව සිටිත් ද, ඒ අපි හැම දෙනා ම දෙවි මිනිසුන් විසින් පදන ලද ආර්ය සංඝා වැදීමු. මේ සත්‍ය බලයෙන් සියලු සත්තට සෙත් ම වේවා!

(මේ අග ගාථා තුන ශක්‍රදෙවෙන්ද්‍රයා විසින් ත්‍රිවිධ රත්නය වන්දනා වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ ය.)

Whatever beings are gathered together here,
Of the land below or of the skies above,
Let us pay homage to the Sangha,
The *Tathāgata* who is honoured by gods and men.
May there be success, security and prosperity. Sn. vv. 222 - 238

Mettasuttam

කරුණිකමෙත්ත සූත්තය

Metta Sutta :

Collection on the Development of Loving Kindness

[The text translated from the Suttanipata - PTS p. 25 - 6]

1. Karaṇīyam atthakusalena
yan taṃ santaṃ padaṃ abhisamecca
sakko ujū ca sūjū ca
suvaco c'assa mudu anātimānī.

1. ශාන්තපද නම් තිවනට ප්‍රතිවේද වශයෙන් පැමිණ වසනු කැමැත්තාහු විසින් යමක් කටයුතුද, දියුණුවෙහි දක්ෂයා විසින් එය කටයුතුය. කටයුතුවල දක්ෂයකු විය යුතු ය. ඇද නැත්තකු ද විය යුතුය. හොඳට ම ඇද නැත්තකු ද විය යුතු ය. කිකරුවකු ද විය යුතු ය. මෘදු වුවකු ද විය යුතු ය. උඩග නැත්තකු ද විය යුතු ය.

This is what should be done [*karaṇīyam*] by one who is skilled in achieving his own goal of peace and tranquillity [*yaṃ taṃ santaṃ padaṃ*]. He should be efficient and competent, honest and upright, pleasant and polite in speech, gentle in demeanour. He should be modest and not arrogant.

2. Santussako ca subharo ca
appakicco ca sallahukavutti
santindriyo ca nipako ca
appagabbho kulesu ananugiddho.

2. සතුටු වන්නකු ද විය යුතු ය. සුවසේ පොෂණය කටහැකි ද විය යුතු ය. අල්ප වූ කටයුතු ඇත්තකු ද විය යුතු ය. ඉතා සැහැල්ලු පැවැත්ම ඇත්තකු ද විය යුතු ය. ශාන්ත වූ ඉන්ද්‍රියයන් ඇත්තකු ද විය යුතු ය. තැනට නිසි නුවණ ඇත්තකු ද විය යුතු ය, ගොරෝසුකම් නැත්තකු ද විය යුතු ය. කලයන්නී නොහිඳු වුවකු ද විය යුතු ය.

He should be content and satisfied and be easily supportable. He should not be over involved, and be simple in his life-style. He should keep his sense faculties calmed. He should be wise but not too bold and daring. He should not be over-attached to households.

3. Na ca khuddaṃ samācare
kiñ ci yena viññū pare upavadeyyuṃ
sukhino vā khemino hontu
sabbe sattā bhavantu sukhitattā.

3. යම් ක්‍රියාවන් කරණ කොට ගෙන නුවණැති අන් කෙනෙක් අපවාද කියන් ද, එ බඳු කුඩා වූ ද වරදක් නොකට යුතු ය. හැම සත්තු ම කයිනුන් සුවැන්නෝ වෙත් වා! හය නැන්නෝ වෙත් වා! සුවපත් වූ සිත් සනත් ඇන්නෝ වෙත් වා!

He should never resort to doing anything so mean whereby the rest of the wise world would reproach him. May all beings enjoy happiness and comfort. May they feel safe and secure.

4. Ye keci pāṇabhūtatti
tasā vā thāvarā vā anavasesā,
dīghā vā ye mahantā vā
majjhimā rassakā ' ṇukathulā.

Whatever living [breathing] things there are, all of those that tremble and those that are steady and strong, whatever are long and large in size, medium, short, minute or massive.

5. Dīṭṭhā vā yeva addiṭṭhā
ye ca dūre vasanti avidūre
bhūtā vā sambhavesī vā
sabbe sattā bhavantu sukhittatā.

4-5 කෙලෙස් ඇති නැති ගන්නා සුලු වූ සත්ත්වයෝ ද, නැති ගන්නා ස්වභාවය නැති රහත්හු ද, නයි පිඹුරු ආදි දිර්ජානික සත්ත්වයෝ ද, ඇත් අස් ආදි මහා සත්ත්වයෝ ද, බලු බලල් ආදි මැඳුම් පමණේ සත්ත්වයෝ ද, කුරු - මිටි සත්ත්වයෝ ද, කුඩා සත්ත්වයෝ ද, ස්ථූල සත්ත්වයෝ ද, ඇසට පෙනෙන්නා වූ, නොපෙනෙන්නා වූ සත්ත්වයෝ ද, දුර සිටින්නාවූ ලග සිටින්නා වූ සත්ත්වයෝ ද, හට ගන්නා වූ නොහට ගන්නා වූ සත්ත්වයෝ ද යන යම් කිසි ප්‍රාණීහු සමූහයක් වෙත් ද, ඒ සියලු සත්ත්වයෝ ද සුවපත් වූ සිනැත්තෝ වෙත් වා!

Those that are seen or are unseen, they that live near or afar. Those that have already come into being or await birth in any form. May all those living things be blissful and happy.

6. Na paro paraṃ nikubbetha
nātimaññetha katthaci naṃ kañ ci
byārosanā paṭighasaññā
nāññamaññassa dukkham iccheyya.

6. කිසි ද නැතෙක අනෙකෙක් අත් කිසිවකු තොරවටා වා! අනෙකෙක් අත් කිසිවකුට අවමන් නොකෙරේවා! රළු ක්‍රියාවෙන් හා බසිනුන් ක්‍රොධයෙන් ගැටුණු සිතිනුන් අනෙකෙක් අත් කෙනෙකුහට දුකක් කැමැති නොවේ වා!

Let no one ever deceive another. Nor disparagingly look upon another anywhere. Either in anger or in hostility, let no one wish the unhappiness of one another.

7. Mātā yathā niyaṃ puttāṃ
āyusā ekaputtamanurakkhe
evam ' pi sabbabhūtesu
mānasaṃ bhāvaye aparimāṇaṃ.

7. යම් සේ දයාබර මවක් තමාගේ එක ම පුත්‍රයා ආයුෂ්‍යයෙන් රකි ද, එසේ ම සියලු සත්ත්වයන් කෙරෙහි අපමණ වූ මෙන් සිත වැඩිය යුතු ය.

Just as a mother her own son [child], her only son [child], guards him at the risk of her life, in the same manner towards all beings, let one develop thoughts of unbounded love.

8. Mettañ ca sabbalokasmiṃ
mānasaṃ bhāvaye aparimāṇaṃ
uddhaṃ adho ca tiriyañ ca
asambādhaṃ averaṃ asapattaṃ.

8. නොහැකුළුණා වූ අතරතුර වත් වෙර වෙනතාවක් නැත්තා වූ කිසිවකු කෙරෙහි සතුරු හැඟීමක් වත් නැත්තා වූ ප්‍රමාණ රහිත මෙමුත්‍රි වින්තය උඩ යට සරස යන මුළු ලොවැ ම වඩන්නේ ය, පතුරුවන්නේ ය.

Loving unbounded thoughts, let one develop towards the whole world : above, below and across, unobstructed, without enmity and without hostility and rivalry.

9. Tiṭṭhaṃ caraṃ nisinno vā
sayāno vā yāvat ' assa vīgatamiddho
etaṃ satīṃ adīṭṭheyya
brahmametaṃ vihāraṃ idha-m-āhu.

9. සිටිමින් හෝ යමින් හෝ හිඳිමින් හෝ වැද හෙමින් හෝ යමිනාක් කල් හිඳිබරින් තොර ව සිටින්නේ ද ඒ හැම විට ම මේ මෙමුත්‍රි සිහිය ඉටා ගත යුතු ය. මෙන් සිතින් විසීම බ්‍රහ්ම විහාරයෙකැ යි බුදුවරු පවසති.

Whether one is standing, moving or seated down, or reclining, as long as he is not fallen asleep, let him develop this mindfulness. In this Buddhist dispensation, they call it the highest mode of living.

10. Diṭṭhiñ ca anupagamma sīlavā
dassanena sampanno
kāmesu vineyya gedhaṃ
na hi jātu gabbhaseyyaṃ punar-etī ti.

10. ආත්ම දෘෂ්ඨියට නො පැමිණ ලොවුතුරා සිලින් සිල්වත් ව සෝවාන් මග නුවණ නම් වූ පලමු නිවන් දැකුමෙන් යුක්ත වූයේ ඉතිරි ව තුළු කාමරාගයාගේ ගත බොලේ බව ද හැරදමා ඒකාන්තයෙන් නැවැත මවු ගැබකට නොඑන්නේ ය.

Without taking upon oneself dogmatic views, and being endowed with moral virtue and correct vision, and having gained control over one's greed for lustful pleasures, one comes not to be born in a mother's womb.

Metta Sutta vv. 143 - 152

[Table of Contents](#)

THE END